

tidligere Tidspunkt, vil vi dog for vort Vedkommende haabe, at Kommuner og andre Institutioner, som gennem denne Lov kan faa Støtte, ogsaa vil benytte sig af Loven, saa at mange Mennesker kan blive befriet for den forfærdelige Ulykke, som Arbejdsløsheden er.

Jeg vil i øvrigt sige, at den Ændring, der er sket i det oprindelige Lovforslag, hvorved Tilskudene ydes til Anskaffelse af Materialer af dansk Forarbejdning i Stedet for at ydes pr. Arbejdsdag, maa jeg for mit Vedkommende under de givne Forhold og her, hvor det drejer sig om en Lovgivning for en kort Krisetid, nærmest anse som en Forbedring, for det kan jo ikke nægtes, at Forslaget, som det oprindelig forelaa, kunde med nogen Ret betegnes som et ensidigt Arbejdsmandsforslag. Gennem de Ændringer, der paa dette Punkt er gennemført, vender Forslaget nu ogsaa i nogen Maade sit Ansigt ud imod Industrier, som lider under stor Arbejdsløshed. Jeg vil dog i denne Forbindelse nævne, at der blandt de Industrier, der her kan være Tale om, ogsaa er Industrier, der hidtil er mødt frem med ingen eller næsten ingen Prisnedsættelse for deres Produkter, og da der her netop er Tale om nogle af de Industrier, hvor Besiddelsen er allermest koncentreret, er det jo naturligt, at man netop heri søger Forklaringen paa den i valutamæssig Henseende overordentlig skadelige Fastholden af Priserne. Det er vanskeligt at forstaa, at Teglværksindustrien og Cementindustrien stadig maa opretholde de samme Priser paa deres Produkter, naar man erindrer den Nedgang i Produktionsomkostningerne for disse Industrier, som de lavere Brændselspriser dog betinger, og da Staten — i hvert Tilfælde gælder det for Teglværksindustriens Vedkommende — yder Støtte gennem Fragtnedsættelse, vil jeg tilade mig at henstille meget indtrængende, at dette Forhold tages op til fornøden og meget hurtig Overvejelse saavel af Regeringen som af Finansudvalget.

Jeg skal endnu gøre et Par Bemærkninger om det særlige Forslag, som Partiet Venstre har stillet. Jeg tror, man tør sige, at mærkeligere Forslag har aldrig set Dagens Lys. For det første har det dog hidtil været saadan, at naar man har talt om, at det var ønskeligt, at der gennem frivillig Overenskomst opnaaedes en Nedsættelse af Arbejdslønnen indenfor visse Industrier, har man altid tænkt paa, at saadanne Nedsættelser skulde finde Sted *inden* den overenskomstmæssige Lønregulering. Det, Partiet Venstre møder frem med her, er et Forslag om,

at den Nedgang i Lønnen, som man vil fremtvinge, skal finde Sted, *efter* at den overenskomstmæssige Lønregulering har fundet Sted, idet det jo er kendt for alle, at de Arbejder, der her er Tale om, væsentlig vil blive udført efter 1. Februar. Altsaa efter at den i Kraft af Pristallet foretagne almindelige Lønregulering har fundet Sted, vil Venstre fremtvinge en yderligere Lønnedsættelse gennem Statsmagten.

Dette Forslag er ogsaa Udtryk for et helt nyt Princip med Hensyn til Udmaalingen af Lønnen. Det knæsætter det Princip, at Arbejdslønnen skal sættes i Forhold til, hvor stor en Mængde dansk Materiale der anvendes ved de paagældende Arbejder. Jo flere danske Mursten og jo mere dansk Tømmer der anvendes i en Bygning, som opføres efter Bestemmelserne i denne Lov, des lavere skal Arbejdslønnen være. Man har set mange Maader at udmaale Arbejdslønnen paa, men dette er dog sikkert den ubegribeligste, der endnu er set. Jeg vil ogsaa med Hensyn til dette Forslag pege paa det, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa, idet han sagde, at Venstre har i Betænkningen sagt, at det, Partiet vil med dette Forslag, er at fastslaa det Princip, at naar der skal ydes Støtte i en vis Henseende fra Staten, skal der samtidig fra *samlige* interesseredes Side bringes Ofre ved Iværksættelsen af saadanne Arbejder. Jeg vil gerne spørge det ærede Venstreparti, hvor det staar i Partiets Ændringsforslag. Der staar, at Arbejdernes Lønninger skal ned, men jeg har ikke set, at der staar noget om, at der skal være Kontrol med Mestersalærer, med Arbejdsgivernes Fortjeneste paa de paagældende Bygninger. (*Slebsager*: Der staar ikke „Arbejderne“). Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde det ærede Medlem Hr. Slebsager opmærksom paa, at der stod: „af de ved Arbejdet beskæftigede gives Afkald paa saa mange Procent af den sædvanemæssige Løn“. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Slebsager ad praktisk Vej kan fastslaa det sædvanemæssige Mestersalær; jeg har i øvrigt aldrig hørt Betegnelsen „Løn“ i et Lovforslag anvendt paa Mestersalærer eller paa Arbejdsgiverfortjeneste.

Jeg skal tilføje, at man kan ikke være blind for, at Venstrepartiet med dette Forslag er gaaet ind for *Statsregulering* af Lønnen under visse nærmere bestemte Forhold. Man maa erindre, at naar en Kommune i Henhold til denne Lov f. Eks. vil opføre en Bygning, henvender den sig til en Murermester og til en Tømrermester og